

зокрема, в зв'язку з введенням нових санітарних правил, посилені правила наземних, морських і повітряних перевезень вантажів [2, с. 4].

Можна зробити висновок, що електронна торгівля як інструмент здійснення підприємницької діяльності охоплює все більші простори глобального ринку; активізує створення нормативно-правового забезпечення функціонування електронної торгівлі для її ефективного впровадження [3]. Але, можемо зауважити, що серед головних проблем подальшого розвитку електронної торгівлі є відсутність необхідного законодавчого регулювання їх діяльності, зокрема імплементацію мотиваційних нормативно-правових актів.

Список використаних джерел:

1. United Nations Conference on Trade and Development. (2019). URL:<http://unctad.org/en/pages/PublicationWebflyer.aspx?publicationid=1146>
2. Інтернет видання : «Пульс світового ринку електронної комерції в умовах пандемії COVID-19» URL : <https://issek.hse.ru/mirror/pubs/share/382906227.pdf>
3. Маловичко С. В. Аналіз стану та особливостей розвитку міжнародної електронної торгівлі. Економічний часопис-XXI. 2015. № 7-8(1). С. 17-19.

Гріщенко Д. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ГЛОБАЛЬНА ПРОДОВОЛЬЧА ПРОБЛЕМА ЯК ПОКАЗНИК
НЕСТАБІЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ**

Продовольча проблема з кожним роком стає більш глобальним явищем та потребує уваги з боку кожної країни-члена світового товариства. Продовольча проблема вимірюється рівнем продовольчої безпеки кожної окремої країни – можливості країни забезпечити населення продуктами харчування власними силами чи за допомогою імпорту продовольства.

Природно, що науковий інтерес до цієї проблематики в українській економічній науці зростає. Останнім часом поняття інноваційний потенціал знаходить все більше поширення, з'являються самостійні дослідження щодо аналізу різних аспектів цієї проблеми.

Проте розробка шляхів подолання глобальної продовольчої проблеми в умовах гуманітарної кризи залишаються актуальними, що і визначає актуальність самої теми даної роботи.

Науковці виділяють чотири групи факторів, які впливають на цю проблему:

1) Природні умови, бо зміна клімату, а саме, наприклад, зміна кількості опадів позначається на ряд показників у сільському господарстві.

- 2) Світовий транспорт, тому що саме міжнародна транспортна інфраструктура забезпечує вихід продуктів харчування на зовнішній ринок.
- 3) Розповсюдженість міждержавних об'єднань у певному регіоні для допомоги у забезпеченні населення продовольчими ресурсами.
- 4) Світова торгівля [1].

Таблиця 1. Глобальний індекс продовольчої безпеки, 2020 рік [2]

<i>Країна</i>	<i>Загальний рейтинг (максимально – 100)</i>
Фінляндія	85.3
Ірландія	83.8
Нідерланди	79.9
Австрія	79.4
Чеська республіка	78.6
Сполучене Королівство	78.5
Швеція	78.1
Ізраїль	78.0
Японія	77.9
Швейцарія	77.7

Автор пропонує розглянути Таблицю 1, у якій продемонстрував топ-10 країн за Глобальним індексом продовольчої безпеки 2020 року.

Можна зрозуміти, що до десятки країн по забезпеченню населення продовольчими товарами входять саме розвинені країни з високим рівнем ВНД (наприклад, цей показник у Фінляндії у 2019 році склав 50010 доларів США).

Тому за висновками табл. 1, автор вважає за потрібне розглянути аграрну політику ЄС, бо є дуже необхідним для країн з невисоким індексом продовольчої безпеки переймати досвід розвинених країн.

Аграрна політика країн-ЄС направлена на підтримку в пошуку нових ринків збуту, страхування виробників від банкрутства, допомогу фермерам з надлишком продукції та підтримці національного виробника на всіх рівнях.

Витрати на виробництво сільськогосподарської продукції країн-членів ЄС є вищими, ніж країн-експортерів, тому створення Єдиної аграрної політики виробляє систему заходів для поліпшення конкурентоспроможності продукції європейських країн.

Експортні субсидії складають лише 2% усього бюджету ЄС. Найбільше ЄС використовує кошти на розвиток сільської місцевості та збільшення прямих платежів (20%), не пов'язаних з обсягом виробництва (58%). [3, с. 119].

Кошти підрозділу гарантування, а це майже 90% коштів фонду, використовуються для підтримки гарантованих цін шляхом викупу та зберігання нереалізованої продукції, надання субсидій для експорту цієї продукції на міжнародний ринок через відшкодування фермерам різниці між цінами ЄС та цінами на міжнародному

ринку (досвід використання США), також використання даних коштів йде на підтримку курсів національних валют, що використовуються для розрахунків в даній галузі ЄС [4, с. 58-59].

Можна стверджувати, що проблема продовольчого питання є глобальною та потребує об'єднання зусиль усієї світової спільноті для її подолання. Значна кількість держав не в змозі забезпечити громадян продуктами харчування власними силами. Світовий ринок продовольства створений на основі законів та принципів Світової організації торгівлі та є основним джерелом продовольства для людей з усього світу. Високий рівень продовольчої безпеки проаналізованих країни з високим рівнем розвитку (США та ЄС) забезпечується через здійснення раціональної державної влади. Країнам, що мають низький рівень продовольчої безпеки, потрібно будувати політику забезпечення продовольчої безпеки шляхом всебічного аналізу проблеми, розробки стратегії її вирішення та моніторингу виконання розроблених заходів.

Список використаних джерел:

1. Продовольчі проблеми. URL: https://subject.com.ua/geographic/ekonomichna_socialna/54.html (дата звернення: 15.03.2021)
2. Global Food Security Index. URL: <https://foodsecurityindex.eiu.com/Index> (дата звернення: 15.03.2021)
3. Варшанська Н. Г. Спільна аграрна політика ЄС: генезис, основні цільові орієнтири для України. Економіка і організація управління. 2016. №2 (22). С. 215-222
4. Бородіна О. М. САП ЄС як динамічне сполучення галузевих потреб і суспільних інтересів. Економіка України. 2016 .№ 11(660). С. 58-60

Данилова Є. А., канд. екон. наук Скрипник Н. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ГЛОБАЛЬНІ ІМПЕРАТИВИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Енергетична безпека національного господарства (ЕБНГ) – стан захищеності енергетичного потенціалу країни від зовнішніх і внутрішніх загроз у різних протиправних формах, що вбезпечує її звичайний розріст відповідно до важливих конституційних завдань. Зовнішніми небезпеками послаблення ЕБНГ можна дозволяти дефіцит зовнішніх і внутрішніх інвестицій. Енергетична безпека – один із пріоритетів національних домовленостей.

Енергетична безпека скільки одна із складових національної безпеки виявлятиметься, по-перше, як врядування забезпечення держави енергоресурсами для виконання відтворювальних ходів у національній економіці, що запевняють її повноцінну життєдіяльність і, по-друге, як становище безпеки енергетичного комплексу держави [1].